

Mál nr. 166/2016**M og
vátryggingafélagið V v/ málskostnaðartryggingar fjölskyldutryggingar.****Gildissvið og tímamörk málskostnaðartryggingar vegna ágreinings sem kom upp á árinu 2015.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 24.5.2016

Bréf V, dags. 2.6.2016.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M eigi í ágreiningi við X um greiðslu bóta úr ferðatryggingu hennar hjá félaginu. Sá ágreiningur eigi upptök sín í því að hún hafi verið stungin af skordýri á ferðalagi 29. júlí 2011 og afleiðingar þeirrar stungu hafi verið margvíslegar fyrir heilsufar hennar. M lýsir samskiptum við X í löngu máli í málskoti. Fyrst hafi félagið hafnað greiðslu bóta þar sem það hafi ekki talið líkamstjón M hafi hlotist af slysi. Síðan hafi X fallið frá því en svarað M þannig til hinn 12. ágúst 2015, þegar hún gerði kröfu um að líkamstjón hennar yrði metið m.t.t. réttar til bóta fyrir varanlega örorku, að félagið samþykkti ekki að greiða kostnað við slíkt örorkumat. Ástæða þessa var sú að X taldi ekki sýnt að skilyrðum lágmarksörorku skv. vátryggingarskilmálum (meira en 15%) væri náð. M er ekki sátt við þau málalok og hyggst höfða mál á hendur X til greiðslu bóta úr ferðatryggingu sinni.

Hvað varðar þá vátryggingu (málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar) sem hér er til umfjöllunar telur M að hún eigi rétt til greiðslu bóta úr þeirri vátryggingu vegna þess ágreinings sem hún standi í við X. Lögmaður M fór fram á viðurkenningu V á bótaskyldu úr þeirri vátryggingu með bréfi dags. 4. apríl 2016 og vísar til ákvæða vátryggingarskilmála um gildissvið hennar. M telur að þau séu og engin af þeim undanþáguákvæðum sem tilgreind séu í skilmálunum eigi við um ágreining M við X en ef væri vafi um slíkt þá bæri að skýra hann M í hags með vísan til andskýringarreglu vátryggingaréttar.

V tilgreinir það tímabil sem M var vátryggð með málskostnaðartryggingu hjá félaginu, en það var 1. janúar 2011 – 1. janúar 2012. V vísar til þess að í gr. 43.1 í vátryggingarskilmálum kimi fram að það sé hægt að fara fram á að málskostnaður sé greiddur ef vátryggingin sé í gildi þegar ágreiningur kemur upp og hún hafi þá verið í gildi í að minnsta kosti tvö samliggjandi ár hjá félaginu. V vísar til samskipta M og X, sem lýst er í gögnum málsins, og telur að ágreiningur milli þeirra hafi ekki komið upp fyrr en í júlí 2015, þegar X hafnaði greiðslu bóta úr ferðatryggingu. Á árinu 2015 hafi M ekki verið með málskostnaðartryggingu í gildi hjá V og því geti hún ekki gert kröfu um greiðslu málskostnaðar vegna fyrirhugaðrar málshöfðunar gegn X.

Álit.

Með vísan til gagna málsins er ljóst að ágreiningur, sá sem M hyggst höfða mál gegn X vegna, var endanlega staðfestur með því að X hafnaði, þann 12. ágúst 2015, að standa að mati á afleiðingum líkamstjóns M. Fyrr á á því ári hafði einnig verið ágreiningur milli M og X um bótarétt hennar, en ekki verður annað séð en að ágreiningur milli þeirra aðila hafi fyrst komið upp á árinu 2015.

Í gögnum málsins er tilgreint að M hafi verið vátryggð hjá V með málskostnaðartryggingu allt árið 2011, en ekki liggja fyrir upplýsingar um að hún hafi haft slíka tryggingu hjá V eftir það.

Í gr. 43 í vátryggingarskilmálum V koma fram tímamörk þau sem gilda um málskostnaðartryggingu M. Í gr. 43.1 kemur fram að vátryggingin þarf að hafa verið í gildi þegar ágreiningur, sá sem krafist er málskostnaðar vegna, og hafi verið í gildi í tvö samliggjandi ár. Með hliðsjón af því sem áður er sagt, um að ágreiningur sá sem M hyggst höfða mál vegna, hafi komið upp á árinu 2015 verður að telja að ákvæði í gr. 43.1 eigi ekki við um mál M.

Þegar gr. 43 er skoðuð frekar verður þó að líta til þess að í því ákvæði er gildissvið málskostnaðartryggingarinnar víkkað út í gr. 43.2. og 43.3. Í þessu máli verður að líta til orðalags gr. 43.3 þar sem kemur fram að ef vátryggður hefur ekki lengur málskostnaðartryggingu eða sambærilega tryggingu þegar ágreiningur kemur upp geti hann samt sem áður fengið málskostnað greiddan úr

málskostnaðartryggingunni, ef hún hefur verið í gildi þegar þeir atburðir eða þau atvik sem liggja til grundvallar kröfunni gerðust og ekki eru liðin fjögur ár frá atburðinum eða atvikinu.

Hér verður því í fyrsta lagi að taka afstöðu til þess hvenær þeir atburðir eða þau atvik sem liggja til grundvallar kröfu M um málskostnað gerðust. Þegar litið er til gagna málsins er ljóst að ágreiningurinn, sem krafa um málskostnað byggir á, byggir á því að M hafi hlotið varanlegt líkamstjón vegna skordýrabits 29. nóvember 2011. Samkvæmt orðanna hljóðan verður að líta svo á að það atvik eða atburður sem krafa M byggist á hafi átt sér stað á þeim degi.

Eins og áður segir var M með málskostnaðartryggingu hjá V þennan dag. Hins vegar gerir gr. 43.3 ráð fyrir því að ekki séu liðin fjögur ár frá atburðinum eða atvikinu og verður að ætla að þar sé miðað við þegar M gerir fyrst kröfu í málskostnaðartrygginguna. Eins og áður segir var það gert með bréfi lögmanns M dags. 4. apríl 2016. Þá voru liðin meira en fjögur ár frá skordýrabiti því sem M telur að hafi leitt til líkamstjóns síns og er það atvik eða atburður sem stofnar til kröfu hennar í ferðatrygginguna hjá X. Fellur krafa M því einnig utan gildissviðs gr. 43.3 í málskostnaðartryggingu. Önnur ákvæði vátryggingarinnar geyma ekki frekari rétt til handa M og verður því ekki fallist á greiðsluskyldu V úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 27. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Jóna Björk Guðnadóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.